

λιτισμένῳ κόσμῳ, ἡ ἐπιψήφισις καταλλήλου περὶ αὐτῆς νομοθετήματος ἐν Ἑλλάδι, δὲν θὰ προσκόψῃ πρὸ δυσχερειῶν καὶ ἐπιδεικτικῶν συζητήσεων¹. Διότι, ὅ,τι καὶ ἂν ῥηθῆ ἡ σήμερον περὶ αὐτῆς εἶτε διὰ τοῦ τύπου εἶτε ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, θὰ ἦνε ἀπλῆ ἀπήχησις καὶ ἐπανάληψις τῶν ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ κατὰ κόρον ῥηθέντων καὶ δημοσιευθέντων, πᾶσα δὲ ἐκ πόθου ῥητορικῆς ἐπιδείξεως ἢ νομομαθείας ἐνδιατριβῆ εἰς λεπτομερείας θέλει ἐπιφέρει ἀναβολάς, αἵτινες οὐχὶ σπανίως φέρουσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ματαίωσιν τῆς ἐπιψηφίσεως ἀπλουστάτου ἄλλως νομοσχεδίου. Ὅ,τι δὲ δύναται τις πεποιθότως νὰ εἴπῃ εἶνε ὅτι ἐπιψήφισις τοιοῦτου νομοσχεδίου ἐν τῇ σημερινῇ παρακμῇ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου θέλει ἐπιφέρει εὐάρεστα ἐν τῷ μέλλοντι ἀποτελέσματα· διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἐνθαρρύνει τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων εἰς συγγραφὴν ἀξίων λόγου ἔργων, ἔχοντας ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν θὰ κοπιᾶσωσιν ὑπὲρ τοῦ θυλακίου μόνον τῶν ἠθοποιῶν· καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺτους θέλει ὠφελῆσαι διὰ τοῦ καταρτισμοῦ δραματολογίου δυναμένου νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκτροχιασθέντας ὑπὸ τοῦ ὀρμητικοῦ χειμάρρου τῶν κωμειδυλλίων καὶ ἐπιθεωρήσεων δι' ὧν κινδυνεύουσι νὰ μεταβληθοῦν ἀπὸ ἠθοποιῶν εἰς ἄλλου εἶδους ὄντα. Οὕτω δὲ θέλομεν ἴδει μετριαζομένην καὶ πιθανῶς ἐκλείπουσαν τὴν ἐπιδημίαν τῆς ποσοστίτιδος μετὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν ἔργων κριττόνων ἐκείνων, ἃ εἶδομεν ἐν μέσαις Ἀθήναις καὶ ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1894.

Ἀθήναι, Σεπτέμβριος 1894.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΜΠΕΛΑΣ

ΕΡΩΣ ΜΑΣΚΑΡΑΣ

Ἡθέλησεν ὁ Ἔρωσ ὁ καυμένος
 Νὰ γένη μασκαρᾶς ἀνθρωπίνος
 Καὶ νὰ ! μὲ τὴν καρδιά Σου σκεπασμένος
 Προβάλλει μασκαρᾶς ἄληθινός !

Τὸν βλέπουν τώρα ὄλοι καὶ γελοῦνε
 Ἄχ ! Πόσο ὑποφέρει ὁ φουκαρᾶς,
 Οἱ ἄλλοι μασκαράδες θὰ γδυθοῦνε
 Μ' αὐτὸς θὰ μένη πάντα . . . μασκαρᾶς !

••••

¹ Ἡδὴ ἐκπληρῶν ἐντολὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν συγγραφέων ἡτοιμάσα σχεδίου τοιοῦτου, ἢ μᾶλλον μετέφρασα τὸν νεώτερον καὶ πληρέστερον βελγικὸν νόμον τῆς 22ας Μαρτίου 1886 (Loi sur le droit d'auteur), ὅστις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ βᾶσις τοιοῦτου ἐν Ἑλλάδι νόμου. Τ. Α.